

21.7.4

(משמנין ביניהן) 87a → (הכל המנהג המדינה) 86a

1. ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: מלכים א פרק ה פסוק ב
2. ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רד וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: בראשית פרק יח פסוק ז
3. יהודה וישראל רבים כחול אשר על היים לרב אכלים ושתים ושמים: מלכים א פרק ד פסוק כ
4. ויקח חמאה וחלב וכן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: בראשית פרק יח פסוק ח
5. ורוח נסע מאת ה' ויגז שלום מן היים וישש על המחנה כדרך יום זה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ: במדבר פרק יא פסוק לא
6. ויאמר ה' אל משה הנני ממסיר לךם לחם מן השמים ויצאו העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם לא: שמות פרק טז פסוק ד
7. הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: שמות פרק יז פסוק ו
8. ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם חלף עמם לשלחם: בראשית פרק יח פסוק טז
9. וה' חלף לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: שמות פרק יג פסוק כא
10. יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: בראשית פרק יח פסוק ד
11. וירא אליו ה' באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום: בראשית פרק יח פסוק א
12. ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: בראשית פרק יח פסוק ג
13. וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: בראשית פרק יח פסוק ב
14. ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: בראשית פרק יט פסוק א
15. ויהפך את הערים האל ואת כל הכפר ואת כל יושבי הערים וצמח האדמה: בראשית פרק יט פסוק כה
16. ואקחה פת לחם ויסעודו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: בראשית פרק יח פסוק ה
17. ויפצר בס מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משה ומצות אפה ויאכלו: בראשית פרק יט פסוק ג
18. אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני וביניך מה הוא ואת מתך קבר: בראשית פרק כג פסוק טו
19. וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: בראשית פרק כג פסוק טז
20. וימהר אברהם האחלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לנשי ועשי עגות: בראשית פרק יח פסוק ו
21. ויאמרו אליו שרה אשתך ויאמר הנה באהל: בראשית פרק יח פסוק ט
22. ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן: בראשית פרק יח פסוק יב
23. ויאמר ה' אל אברהם למה זה צחקת שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנת: בראשית פרק יח פסוק יג
24. ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו: בראשית פרק כא פסוק ז
25. ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: בראשית פרק כה פסוק יט
26. ואברהם זמן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל: בראשית פרק כד פסוק א
27. ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: בראשית פרק מח פסוק א
28. ואלישע חלה את חליו אשר מות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: מלכים ב פרק יג פסוק יד

I משנה א' Analysis of last clauses in

- a expands to include local custom of workers providing their own food and beginning later
  - i hirer could enjoin them to start earlier and he'll provide food *סד"א*
  - ii he can't force them to begin earlier *קמ"ל*
- b *Story of ר' יוחנן בן מתאי and his son*: challenge – does this story come to contradict the ruling?
  - i *Answer*: חסורי מיחסור – if the hirer explicitly added “מזונות” (e.g.) – he has demonstrated largesse beyond local custom

II *אגדות* Tangential

- a *Inference from משנה*: אברהם's feast wasn't as great as that of שלמה
  - i *Challenge*: from vv. 1,2
  - ii *Answer*: v. 3 – שלמה's feast was for all of ישראל and אברהם's was just for three men(?)
- b *Expanded exegetical homily on the annunciation*: vv. 4-25
  - i *Tangent*: introduction of aging by אברהם (v. 26); sickness by יעקב (v. 27) and recovery by אלישע (v. 28)